

Оригиналности, Кавела напризначи и съ правописа, както ще видиш сами в някои отъ преведените му стихове, въ които азъ съмъ спазилъ тия капризи: той не вродъ признава главните букви, както и сумъ други неща които ги нямало въ говора: запетая, точка и запетая, двоеточие и други. — Кавела е билъ началникъ на главната поща въ Артаня и управлението му да говори по телеграфо, дото законните връзки между дуните сж уничтожени и който говори поизначи и презъ думи, и презъ мисли — като вавска мншка презъ снопи, — вналя се ше е повляляло на стило и капризите му. И при всички тия своеобразности и капризи, заслугата на Кавела въ развитието на родната поезия е голяма. Той внесъ въ тая поэзия мотиви нови за нея, и често облича тия мотиви на форми оригинални и органически свързани съ самите мотиви. А главно — той е жизнерадостен! Едно извънредно преимущество презъ други поети на Острова на Блаженните, които плачатъ та се късатъ, най-вече дото човекъ би требало да се смее презглава: презъ претенциозната сжърба на техояка дребенъ, извънредъ егонизъмъ. Наистина, и той често се мила и шегови съ тилата, дори со сжърбата, а понякога и съ черера, но . . . младостта, зубавата и за това егонистична младостта, за да се зареса, си позволява не само тинява жажности! Почавайте. Той вече се вълочва, — и заяква корени въ черната земя, въ истинската сжърба, въ сестреннишата на оназ съ която се е милавал, и която погрешно е кръстена сжърба. Младиятъ зворъ се върши, но не чути, и неговите влони ше метнатъ широка санна . . . само не за „средната ръка“, която иска да вляе своя гилеичъ подъ санната му — тамъ дото най не му е място да се адякъ тюрлю-гилеичи. Кавела живее сега на Капри, дото единъ неговъ почитателъ, американецъ Хенри Дворшпъ, му е построилъ двана вналя съ Далеците изгледъ на морето. Тамъ поете сега се занимава со скулптура. Въ изломбата, презъ 1907 г., въ Парижъ е била изложена неговата бронорна статуя Вара, която парижкия градски съветъ откупил. Статуята представлява едно младо женско тядо, на което главата и ръцете сж отсечени, като чели художникъ е искалъ да каже: дото нана глава да мисли и ръце да шипатъ! — токъ е вярата! Като скулпторъ, Кавела се намира подъ прекото влание на Свюсть Росена, и въ неговата Вара личи явно майстора на динната Молдята, и толкова други бронорни монументи.